

N:o 99.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 5 maj 1893.
— — — — Andra Kammaren den 5 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion angående förbud mot frälseräntas skiljande från hemman, hvarmed den förenats.

(Lagutskottets utlåtande n:o 60.)

Till Konungen.

Afsigten med frälseräntegares lösningsrätt till skattejord och skattejordegares till frälseränta torde utan tvifvel vara att, på sätt äldre lagberedningen i motiven till 12 kap. jordabalken i sitt förslag uttalade, åstadkomma en gagnelig konsolidation af söndrad eganderätt.

Det åsyftade ändamålet — eganderättens konsolidering — synes emellertid, på sätt inom Riksdagen blifvit anmärkt, icke kunna vinnas, så länge det i enlighet med nu gällande lagbestämmelser angående detta ämne står en hvar fritt att åter upplösa den förening af jordeganderätten och frälseräntan, som med begagnande af lösningsrätt eller på annat sätt blifvit vunnna.

Till förebyggande häraf synes Riksdagen det lämpligaste sättet vara att i lag meddela en uttrycklig föreskrift, som innefattar förbud mot att skilja frälseräntan och skattejordsrätten, der de kommit i samma hand; och får Riksdagen följaktligen anhålla, att Eders Kongl. Maj:t ville låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till lag i syfte att, sedan frälseränta en gång med frälsekattehemmanet blifvit förenad, jorden och räntan icke må åter skiljas.

Stockholm den 5 maj 1893.

Med undersätlig vördnad.
